

T R Í TH Ú C H ẢI NGOẠI KIẾN NGHỊ VỚI VIỆT CỘNG

*"Tự Do ôi Tự Do, Em mua bằng thân xác!
Tự Do ôi Tự Do! Tôi trả bằng máu xương!"*

Thưa quý anh chị,

Chúng ta già rồi! già quá mau! Già rồi thì nên gác bỏ chuyện đời, thanh thoi để dọn mình về cõi.... Bao mộng ước bay nhảy thuở thanh xuân có lẽ vẫn còn đó, và ai chẳng mong thực hiện được cái chí của mình. Nhưng cái con người nhỏ bé của tôi, nhỏ bé theo nghĩa đen và cả nghĩa bóng, thì đâu có làm được cái chi gọi là lớn lao. Từ ngày về hưu, tôi hàng ngày vợ vẫn cuốc cỏ ngoài vườn, đọc sách dưới tàn cây, ngẩn ngơ tự hỏi mình về cái lẽ huyền vi dâu biển của Hóa Công. Như một hí trường vĩ đại, bao nhiêu trò hi nộ ái ố đã diễn ra dưới mắt chúng ta trong mấy thập niên vừa qua. Chúng ta xem thật mãn nhãn. Nhưng nhiều khi chúng ta bỗng "nhập vai", và cũng hò hét, vui cười, khóc lóc với bao trò đời đang diễn ra trước mắt. Thì đâu có gì lạ! Chúng ta là một con NGƯỜI với thịt xương tim óc! Chúng ta có điên lên và hò hét hay nhỏ lệ tiếc thương khi coi "kịch" cũng là lẽ tự nhiên. Cho nên chiều nay tôi bỗng đứng sầu đời, rồi tôi kinh ngạc, vô cùng kinh ngạc và chán nản! Aw! Cái gì vậy cà? Thưa, đối với số đông chúng ta, thực không có chi quan trọng cả. Chỉ như một cái tin "xe cán chó" trên báo chí! Trong đám e-mail rậm rịt của tôi hôm nay, bỗng có cái tin "Trí Thức Hải Ngoại Kiến Nghị với Chính Phủ". Chính phủ nào vậy ta? Chắc không phải là cái Chú Phỉnh Đỉnh Cao Trí Tệ? Không may lại chính là nó đó! Nhưng "trí thức" loại nào mà lại đi kiến nghị với cái "chính phủ" này? Chắc lại ba cái anh lem nhem thân cộng kiêu Lật gia Nguyễn Hữu Liêm, vịt kừ, đánh đu càng trực thăng chạy trốn, khi được "chính phủ" gọi về dự hội nghị Vịt Kiu, được nghe cuộc ca "thề phan thân uống máu quân thù" thì khoái quá, "thấy như có luồng điện Kundini chạy dọc sống lưng"(!); hay loại trí thức "mù" như anh Trần Chung Ngọc, Aka Trần Chui Ngược, đóng vai "phật tử yêu nước", điên khùng phỉ báng cả chúa Giê Su và xin khấu đầu dưới trướng "nhà nước ta" để chọt đít đồng bào tị nạn cộng sản và nghe chửi! Bèn chưa vội đọc "kiến nghị"; hăng kéo chuột xuống dưới bài để coi tên tuổi các trí thức ký tên vào kiến nghị đã. Thật là một Trời kinh ngạc! Toàn những đỉnh cao chói lọi, bằng cấp to như núi, chức vụ dài như sông, tên tuổi lẫy lừng âm ỉ một thuở... chưa mất nước! Như thế, bảo đảm là phần "kiến nghị" phải hay ho và có ý nghĩa an bang tế thế. Nào, bây giờ ta đọc "kiến nghị"!

Thú thực, cũng cần khá kiên nhẫn mới đọc hết được kiến nghị, dù nó chỉ dài có một trang! Bởi vì những điều kể lể trong kiến nghị thì ai cũng... biết hết rồi, đọc rất sót ruột và sót tiết!

Phần đầu của Kiến Nghị tất nhiên phải có màn: Thừa Chủ Tịch, thừa Chánh án Nhân Răng, thừa Thủ Tướng vân vân...

Phần Nội dung có nhiều đoạn:

Trước hết là tuyên bố "ủng hộ Tuyên Cáo của 95 nhân sĩ trong nước. [Tôi chưa đọc Tuyên cáo này, nên không thể biết nó nói gì]

Kế đến là Trình bày hiểm họa ngoại bang: chiến tranh biên giới với Tàu năm 1979; chiến tranh Hoàng Sa, Trường Sa, v.v..

Kế đến là nhận định Sức Mạnh Dân Tộc: Có 90 triệu dân, có 3 triệu tốt nghiệp Học Đại, có 300 ngàn trí thức nước ngoài, v.v..

Kế Đến là phần nhận định: Vị Thế Chính Quyền: Lúng túng, Mâu thuẫn, trái với mong ước của toàn dân

Kế đến là phần "Những Việc Cần Làm": Xin thiết lập "Lộ Trình cải cách"

1. Đối với Tàu: Công khai nói rõ Lập trường
2. Đối với Asian: Cùng cố, phát triển, hợp tác....
3. Đối với Nhân dân trong nước: Sửa Hiến pháp để có tam quyền phân lập; tự do bầu cử, ứng cử, đẩy lùi tham nhũng....
4. Với cộng đồng người Việt hải ngoại: tái thiết Nghĩa Trang Biên Hòa [Biên Hòa có mấy nghĩa trang. Nghĩa trang nào vậy cả? Sao không nói ngay là Nghĩa Trang Quân đội?] Tìm kiếm hài cốt tù cải tạo, không can thiệp đập phá các bia tị nạn.

Kiến nghị cũng có chỗ chê "chính phủ" có chính sách sao đó, khiến cho chỉ có 500 Việt kiều về giúp nước trong số 300,000 trí thức.

Tôi sợ làm mất mặt quý anh chị, nhưng tôi không thể tóm ngắn hơn nếu muốn có khá đủ ý nghĩa của kiến nghị.

Đọc xong cái Kiến Nghị và danh sách các vị tai to mặt lớn đã ký tên, tôi ngẩn ngơ một lúc, rồi tôi... không tin đây là chuyện thực. "Mẹ kiếp! Đây chắc là có thằng chó đẻ nào bịa ra, để bêu xấu các trí thức khoa bảng của mình! Làm đêch gì lại có cái Kiến nghị, Ong nghị kỳ khôi này! Nhất là nó lại do các đại trí thức bậc thầy của mình viết ra!"

Bèn móc Phone nêu théc méc với một đàn anh khả kính:

- Alô! Thưa phải anh C. không ạ?

- Ủa, tao đây! Mà làm sao mà giọng run run vậy?

- Dạ em hơi xúc động vì...

- Vì sao? Có đưa nào chửi mày hả? Ấy, cứ viết lảng nhãng nhiều vào, rồi nghe chúng chửi cho!

- Dạ, không có đưa nào dám chửi em! Em xúc động vì... vì Trí thức ạ!

- Nói rõ ra, con khỉ!

- Anh đã đọc cái "kiến nghị" của các Trí thức hải ngoại dâng lên "chính phủ" chưa ạ?

- Đọc rồi! Sao?

- Dạ, trước hết em muốn hỏi xem cái "Ong Nghị" đó có phải là "đồ thực" hay là hàng giả?

- Của thực đấy chứ "Kiến", "Ong" gì cũng là đồ thực, đâu phải đồ chơi! Tin tức người ta nói ào ào trên báo chí, trên truyền hình, và đài phát thanh mà mày vẫn không biết! Mày chui ở xó xỉnh nào mà u mê vậy?

- Dạ em chuyên cuộc cỏ ngoài dzuờn. Nhưng em xin hỏi tiếp: Nếu đó là đồ thực, Anh thấy cái Kiến Nghị ấy thế nào?

- Mày thấy thế nào?

- Dạ em thấy hay lắm, và phục các vị trí thức đã viết ra cái "ong nghị" đó quá chời!

- Hay! Mày phục quá chời! Hay ở chỗ nào? Mày phục ở chỗ mô?

- Người ta là trí thức siêu đẳng, người ta nhìn sâu, trông xa, người ta thấy đảng và "chính phủ" lúc nào cũng lảng nghe, người ta bức xúc, người ta chanh thủ viết kiến nghị để kinh bang tế thế, cứu khổ cứu nạn. Như thế là hay quá, là đáng phục quá dzồi, thưa anh!

- Mày là... con chó! Nếu mày đang ở gần tao, tao sẽ cho mày một cái bọp tai, kèm theo cái đá dít, thằng ngu tối ngu tằm ạ! Mày vừa nói ai lúc nào cũng lắng nghe, ai kinh bang tế thể...?

- Dạ, xin anh chỉ giáo.

- Nếu tao mà có cái giáo thì tao đâm cho mày một nhát, chứ không có chỉ đâu! Này, khi mày và hàng vạn đồng đội của mày bị cộng sản nó bỏ tù trong các trại cải tạo, có bao giờ mày nghĩ tới chuyện làm kiến nghị, xin nó cho mày và bạn mày về để đem tài kỹ sư, bác sĩ gì đó của chúng mày để giúp nước?

- Dạ em không điên để nghĩ tới chuyện đó!

- Thế khi nhà mày và các bạn đồng ngũ của mày ở cư xá sĩ quan Chí Hòa, bị nó cướp nhà, tống cổ ra, vợ mày lê lét chợ trời chợ đất, mày có nghĩ đến chuyện viết kiến nghị để xin nó trả nhà, xin nó cho mày và vợ mày được đi làm kiếm sống?

- Dạ không!

- Lúc cả nước đi vượt biên vượt biển, cũng có mày trong đó, bị chết thây trôi đầy biển, bị hải tặc hãm hiếp, bị "cái" chính phủ "của mày lừa bịp trong trò bán vé cho đi rồi quýt luôn... mày có nghĩ mày nên làm kiến nghị để nó cho đi mà không bắt, hay bắt mà đừng bỏ tù, hay trả lại số vàng đã bán vé bịp rồi không cho ra đi không?"

- Dạ không!

- Thế lúc cái "chính phủ" của mày đòi tiền mấy bận để ăn cướp đến trắng tay toàn dân, mày có muốn làm kiến nghị, ong nghị gì đó để xin lại nó chút tiền lẻ, mua khoai sùng cho con mày đang đói? Còn vô số những cái đáng kiến nghị nữa, kể ra thì đến tối cũng vẫn còn! Tất cả những cái đó cũng nên kiến nghị cả chứ?

- Dạ, em không muốn làm kiến nghị ạ!

- Mày có biết trí thức tiền bối Nguyễn Mạnh Tường với 2 bằng tiến sĩ, đã kiến nghị như thế nào với cộng sản khi chúng nó giết hàng vạn người trong cái trò "cải cách ruộng đất", và đã được cộng sản "nghe theo" như thế nào không?

- Dạ em không được rõ lắm!

- Cái gì mày cũng không! Không nghĩ tới, không dám làm! Không rõ! Giờ tao hỏi mày: **NẾU NHƯ MÀY ĐÃ NGU XUÂN MÀ LÀM KIẾN NGHỊ** về các điều mày muốn, thì

thằng cộng sản có nghe mày không? Có thèm đọc kiến nghị của mày và xét cho mày cái gì chẳng? Hay nó sẽ cho mày cái cùm? Mày biết thế không?

- Dạ em biết, vì em đâu phải trí thức! Cho nên kiến nghị của em không có nặng ký! Nó sẽ không nghe và không đọc kiến nghị của em!

-Wow! Tao không ngờ mày tối tăm cỡ đó! Hãy nói cho tao: khi nào, ở đâu, bao giờ... đã có thằng trí thức viết kiến nghị đề xin cộng sản cho cái gì mà thành công không? Mà cộng sản nghe theo không?

- Dạ không có, nhưng mình cứ kiến nghị! Nó không cho, thì mình cũng đâu có mất gì. Rồi mình sẽ có dịp nói rằng mình đã "ưu tư" đến vận mệnh đất nước, và tự nhiên mình thành trí thức thứ thiệt!

- Thằng... lấu cá đến mức... súc vật! Thế sao trước kia mày không kiến nghị? Mày tuy ngu như thế, nhưng cũng là đại trí thức theo tiêu chuẩn răng đen mã tấu của Việt cộng đây chứ! Nhưng mà này, để tao khai cái trí ngu của mày ra. Không phải khi mày xin, mà "chính phủ" không cho, thì mày "không mất gì đâu", con khỉ ạ! Mày mất nhiều thứ lắm đấy, và toàn là các thứ quan trọng cho cái logic của người trí thức như mày.

- Thưa anh, mình mất gì đâu? Ngoài cái công khom lưng viết kiến nghị và ký tên!

- Trước hết, mày mất mặt! Cái mặt mày bị nó nhỏ vào! Sau nữa, từ lúc mày viết kiến nghị, là mày đã khấu đầu bỏ cuộc đấu tranh để giải trừ cộng sản. Này nhé, mày đang chiến đấu để tống cổ một thằng ăn cướp ra khỏi nhà, nay mày "kiến nghị" nó, tức là mày đầu hàng và công nhận nó có cái quyền ăn cướp, và mày chỉ còn cái "quyền" kiến nghị! Mày cũng mất luôn quyền chiến đấu để giải trừ nó, vì mày đã mặc nhiên khúm núm, thưa gởi nó, công nhận tính chính thống của nó! Phải thế không, đồ ngu?

- Dạ phải!

- Tốt! Thằng ngu! Nói thực đi: mày có tin cái kiến... gì đó của mấy ông đại trí thức sẽ được việt cộng nó liếc mắt đánh vần đọc qua thôi, chứ tao chưa nói việc nó nghe và làm theo? Mày có tin không? Trong đám bạn bè óc lợn của mày, có đứa nào ngu như mày, để tin rằng, đối với cộng sản, nếu muốn nó làm gì cho mình, thì chỉ cần viết kiến nghị cho nó đọc?

- Dạ, em chắc nó không có đánh vần để đọc kiến nghị đâu ạ! Như thế, thì nó có biết mình kiến nó cái gì đâu mà nó mần theo ý mình được. Các bạn em thì có đứa tin rằng: các ông trí thức viết kiến nghị đều là những người can đảm và thức thời.

- Can đảm? Thức thời? Mà có thể nói thêm cho tao hiểu là tại sao chúng bay nghĩ như thế?

- Dạ, vì các ông nỡ can đảm, đã dám nói thẳng mà không sợ bị cộng sản nó... nhỏ vào mặt, và bị nó cho xã hội đen ném cút dô đầu. Còn các ông ấy thức thời, là vì... "thà thấp lên một ngọn nến còn hơn là ngồi nguyên rửa bóng đêm", nên các ngài ấy đã đóng lên một hồi chuông cảnh tỉnh cộng sản!

- Chú em à, mà vừa có tài làm hề, lại vừa hát cải lương được đấy! Mà làm hề cỡ đó dám ăn đứt Tùng Lâm, Xuân Phát khi xưa, và mà ca cải lương "mùi" như thế thì... Hương Lan đời nay cũng dờ nón chào thua! Mà và các ngài trí thức của mà đang ở cách xa cộng sản và cái đám xã hội đen, đồ gì của nó đến nửa vòng trái đất. Mà và các đại trí thức lại là công dân Bông Kỳ, được pháp luật Hợp Chúng Quốc che chở tứ bề. Tao tưởng tụi bay và các ngài trí thức có gào lên chửi cha các lão Mác, Lê, hay kiến nghị biến lãng boóc thành cầu xí, thì thẳng công an khu vực cũng không có bơi thuyền thúng tới đây, để nửa đêm gõ cửa mời mà lên xe bông, dô trại cải tạo mút mùa. Cho nên, mà kêu là... can đảm, tao tức cười muốn chết luôn.

Còn cái vụ "thức thời, đóng lên tiếng chuông, thấp nến..." thì nghe cũng du dương đấy chứ. Nhưng này, mà mà có đóng lên một tiếng... sét đánh bên tai, cộng sản nó cũng đéch có nghe thấy đâu! Huống chi mà lại thấp nến, đánh chuông thì mà muốn biến cộng sản thành Phật, và mà thì dâng sớ cầu xin nó, liệu nó nghe mà không? Còn khi tao nói cộng sản nó nhỏ vào mặt mà, thì không có nghĩa là nó nhỏ.... Trời, nói với thằng đầu bò như mà, sao khó quá! Mà hiểu ý tao không?

- Dạ, em hiểu! Nó không nhỏ được vào mặt mình vì mình ở xa nó quá; nhưng nó có thể nhỏ vào cái... kiến của mình, phải không ạ?

- Hừm, tao không có ý nói đúng như thế, nhưng mà hiểu theo kiểu đó cũng không hại gì! Như thế, mà còn nghĩ rằng nên "can đảm" viết kiến nghị và đóng chuông, thấp nến gì nữa không?

- Dạ không nên ạ.

- Vậy thì cái "kiến nghị chính phủ" đó được các trí thức viết ra để làm gì, trong khi những đứa ngu như mà cũng thừa biết là Việt cộng nó không cả thềm đọc nữa! Mà biết tại sao không?

- Dạ, em nghĩ có khi viết kiến nghị như thế, không bị xã hội đen của nhà nước ném cút lên đầu, mà có khi "chính phủ" lại có thưởng, vì trí thức đã góp ý và "đảng" đã lắng nghe!

- Thằng này hay thiệt! Mà nói đúng. Viết kiến nghị kiểu đó thì nhà nước ta, cười nụ, xoa đầu, và xúc dầu thánh cho, chứ sao lại ném cứt lên. Còn cái chuyện có thưởng, thì thế nào "trên" chẳng đoái tới. Nhưng tao nghĩ bất quá cũng chỉ là một châu bia ôm quốc doanh có kèm tấm hơi mát xa miễn phí. Như thế cũng là... mát mặt trí thức và xứng đáng quá dzồi, phải không mà? Thế ngoài ra, kiến nghị còn để làm gì nữa?

- Dạ, em cũng không nghĩ ra được là nó còn dùng để làm gì nữa!

- Vậy để tao trả lời cái câu hỏi "để làm gì" của mày nhé! Thôi tiện đây, ta dùng ngay lời bình luận của giáo sư Lưu Trung Khảo để trả lời cho mày. Ông giáo sư bình luận về cái kiến nghị như sau: *"Chuyện tào lao! Bản Kiến nghị này sẽ được đặt vào vị trí xứng đáng nhất: sọt rác! Cộng sản đâu có thèm nghe mấy người. Khi không quý vị tự biến thành kẻ đi xin Job hòa hợp hòa giải với Cộng sản. Mặt khác, quý vị đã cho bọn cộng sản sự chính danh và tính chính đáng của chính quyền chuyên chính vô sản này. Ngôn từ khúm núm đầy sự quy lụy không tỏ được tinh thần bất khuất hiên ngang của giới sĩ phu Việt Nam. THẬT ĐÁNG CHÊ TRÁCH VÀ TỬ HỒ. [Lưu Trung Khảo]"*

Đó, kiến nghị được làm chuyện tào lao, kiến nghị đã làm đầy thêm thùng rác. Kiến nghị lại dùng làm đơn xin Job hòa giải. Rồi kiến nghị lại làm chính danh cho kẻ cướp. Kiến nghị cũng chứng minh tư cách khúm núm và tầm hiểu biết về cộng sản của các đại trí thức. Sau hết, kiến nghị sẽ cho mày câu trả lời chính xác "vì sao ta mất nước cấp kỳ trong tay một bọn cướp đã man và u tối", bởi vì trí thức mà hiểu về cộng sản như thế, thì cái loại như mày, sự hiểu biết sẽ thảm hại cỡ nào, và mất nước là điều tất yếu! Kiến nghị làm được nhiều việc như thế, phải do các đại trí thức của mày viết ra chứ ai viết nổi!

Tiện đây, tao cũng nói nhỏ để mày biết rằng: ở Hải ngoại này, sự quyết tâm tiêu diệt cộng vẫn còn rất mạnh mẽ. Ông nhà văn Trường Sơn Lê xuân Nhị đã nói ra cái ý quyết liệt đó. Ông nói rằng: bỏ ông mà theo cộng, ông cũng phơ cho một phát, rồi tự sát. Mày mà cứ ỡm ờ, để người ta hiểu lầm mày là con rối của cộng sản, có khi ốm đòn đấy em ạ! Cũng nói thực, tao vẫn thương mày lắm. Mày phôi bò và bặc trực. Nhưng hôm nay mày sui, gặp lúc tao đang bực, mà mày lại nhè đúng chỗ đó mày chọc dzô. Tao có hơi nặng lời. Thôi xí xóa nhé!

Bye hi.

Tôi được đàn anh dũa te tua. Nhưng tôi nhận là tôi ngu quá, đáng bị dũa và ăn đòn.

BXC

Nguồn: Internet E-mail by TCH chuyển

*Đăng ngày Thứ Bảy, SEPTEMBER 3rd, 2011
Ban Kỹ Thuật K10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*